Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru, judecător Violeta Gîrleanu
Dosarul nr. 2a-4604/24
(2-24072622-02-2a-18122024)

D E C I Z I E

27 mai 2026 *****

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții de Apel Centru

În componența:
Președintele completului, judecătorul Valeriu Arhip
Judecătorii Hristina Craveț și Serghei Dimitriu

examinând, în procedură scrisă, cererea de apel declarată de avocatul Eugeniu Bujoreanu, în interesele S.A. „Moldtelecom”,

împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 16 octombrie 2024, prin care a fost admisă parțial acțiunea,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată, în procedura cererilor cu valoare redusă depusă de S.A. „Moldtelecom” către Ion Dehterenco cu privire la încasarea datoriei și compensarea cheltuielilor de judecată,

a c o n s t a t a t:

Circumstanțele cauzei:

La 2 iulie 2024, avocatul Bujoreanu Eugeniu, reprezentantul reclamantului S.A. „Moldtelecom” a înaintat cerere de chemare în judecată către Ion Dehterenco privind încasarea datoriei și cheltuielilor de judecată.

În motivarea cererii de chemare în judecată, reclamanta a indicat că între S.A. ”Moldtelecom”, în calitate de furnizor și Ion Dehterenco, în calitate de abonat, la 14.09.2022 a fost încheiat contractul nr.98889848 de prestare a serviciilor publice de comunicații electronice. Potrivit condițiilor generale de prestare și utilizare a serviciilor publice de comunicații electronice mobile „UNITE” și Anexelor la contract, furnizorul se obligă să presteze serviciile solicitate de către abonat, iar abonatul se obligă să le achite la prețul prevăzut de contract și anexele acestuia.

A menționat că, abonatul s-a obligat să achite serviciile conform anexelor la contract și a listei de prețuri valabile la momentul semnării contractului, disponibilă pe pagina web www.unite.md, în termenul limită de achitare indicat în factură.

A precizat că, potrivit Anexei nr.1 a contractului nr. 98889848, abonatul a obținut la preț promoțional 1 terminal, cu condiția achitării a abonamentului lunar pentru perioadă minimă obligatorie contractuală.

A afirmat că, în cazul în care contractul va fi rezoluționat până la expirarea perioadei minime contractuale, abonatul v-a achita suplimentar 4 064,17 lei pentru subvenția primită pentru terminal.

Potrivit pct.9.5, pentru rezilierea anticipată a contractului, Abonatul s-a obligat să achite furnizorului diferența dintre prețul integral și prețul promoțional/suma achitată pentru terminalul achiziționat în mărime de 0,00 lei.

Conform listei facturilor anexate, pârâtului i-au fost prestate servicii de comunicații electronice în suma de 1 085 lei.

A specificat faptul că, în adresa pârâtului a fost expediată reclamația, prin care a fost informat despre nerespectarea clauzelor contractuale și obligațiunea acestuia de a returna datoria acumulată față de reclamant, cu scopul de a soluționa litigiul pe cale amiabilă, însă pârâtul nu a executat în termenul acordat obligația de plată. Astfel, pârâtul a acumulat o datorie în sumă de 5 149,17 lei, iar unica soluție legală este adresarea în instanța de judecată și încasarea în mod forțat a datoriei.

A solicitat reclamantul S.A. „Moldtelecom" încasarea de la pârâtul Ion Dehterenco a datoriei în mărime totală de 5 149,17 lei, compensarea cheltuielilor de judecată compuse din plata taxei de stat la înaintarea acțiunii în mărime de 255,97 lei, taxa de timbru în sumă de 200 lei și cheltuielile de asistență juridică în sumă de 200 lei.

Poziția instanței de fond:

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 16 octombrie 2024, s-a admis parțial cererea de chemare în judecată înaintată de reprezentantul S.A. „Moldtelecom, avocatul Bujoreanu Eugeniu, către Ion Dehterenco privind încasarea datoriei și cheltuielilor de judecată. S-a încasat de la Ion Dehterenco, în beneficiul S.A. „Moldtelecom", în baza contractului de prestare a serviciilor publice de comunicații electronice nr.98889848 din 14.09.2022, rata rămasă pentru terminal în mărime de 3 515 lei, datoria pentru serviciile prestate în mărime de 1 085 lei, precum și cheltuielile de judecată compuse din taxa de stat în mărime de 250 lei, taxa de timbru în mărime de 200 lei și cheltuieli pentru asistența juridică în mărime de 200 lei, în total suma de 5 250 lei (cinci mii două sute cincizeci) lei. În rest, cererea de chemare în judecată înaintată de reprezentantul S.A. „Moldtelecom", avocatul Bujoreanu Eugeniu, s-a respins ca fiind neîntemeiată.

Solicitarea apelantului şi termenul de declarare a apelului:

Invocând dezacordul cu soluția primei instanțe, la 6 noiembrie 2024, avocatul Bujoreanu Eugeniu, acționând în interesele S.A. „Moldtelecom", a depus apel împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 16 octombrie 2024, solicitând admiterea apelului, casarea parțială a hotărârii, în partea pretențiilor respinse, cu adoptarea unei noi hotărâri de admitere integrală a pretențiilor invocate în acțiune.

În conformitate cu art. 362 alin. (1) Cod de procedură civilă, termenul de declarare a apelului este de 30 de zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, dacă legea nu prevede altfel.

În acord cu art. 111 alin. (3) Cod de procedură civilă, termenul de procedură stabilit în ani, luni sau zile începe să curgă în ziua imediat următoare datei calendaristice stabilite, datei comunicării actului de procedură sau producerii, evenimentului ori momentului care a condiționat începutul lui.

În speță s-a stabilit că, dispozitivul hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru a fost emis la 16 octombrie 2024, iar cererea de apel a fost depusă la 6 noiembrie 2024, cu respectarea termenului legal de 30 zile de declarare a apelului.

Argumentele părților:

În susținerea cererii de apel, avocatul Bujoreanu Eugeniu, acționând în interesele S.A. „Moldtelecom”, reiterând circumstanțele invocate în cererea de chemare în judecată, a menționat că,

intimatul nu și-a executat obligațiile contractuale, neachitând integral și în termen ratele stabilite, motiv pentru care contractul a fost rezoluționat anticipat unilateral.

A specificat că, odată cu neexecutarea obligațiilor de plată, subvenția acordată nu mai putea fi menținută, iar intimatul urma să achite suma de 549,17 lei, fără TVA.

A criticat soluția primei instanțe sub aspectul constatării caracterului abuziv al clauzelor contractuale. Aceasta susține că prima instanță nu a analizat cumulativ condițiile necesare pentru calificarea unei clauze ca fiind abuzivă, și anume: existența unui contract încheiat cu un consumator, lipsa negocierii individuale, crearea unui dezechilibru semnificativ între drepturile și obligațiile părților, precum și existența acestui dezechilibru în detrimentul consumatorului, contrar cerinței bunei-credințe.

A invocat că, instanța de fond nu ar fi demonstrat că intimatul nu a avut posibilitatea de a negocia clauzele contractuale, că acestea i-au fost impuse sau că prin ele s-a creat un dezechilibru semnificativ.

A afirmat că, simpla încheiere a unui contract cu un consumator nu atrage automat concluzia caracterului nenegociat sau abuziv al clauzelor, or în acest sens, reprezentantul apelantului avocatul Bujoreanu Eugeniu a notat că, intimatul putea exprima preferințe, solicita informații, compara ofertele și decide în cunoștință de cauză asupra încheierii contractului.

Respectând principiul contradictorialității, instanța de apel a expediat în adresa intimatului cererea de apel, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței, însă până la data examinării apelului intimatul nu a depus referință asupra apelului declarat.

Aprecierea instanţei de apel:

Verificând legalitatea hotărârii contestate, în cumul cu argumentele invocate în cererea de apel și actele cauzei, Colegiul consideră că cererea de apel este neîntemeiată, urmând a fi respinsă, din următoarele considerente.

Colegiul reține, că acțiunea înaintată de S.A. „Moldtelecom” împotriva lui Ion Dehterenco cu privire la încasarea datoriei și compensarea cheltuielilor de judecată, a fost examinată în procedura cererilor cu valoare redusă, reglementată de capitolul XXI[1] Cod de procedură civilă.

În conformitate cu art. 276[4] alin. (5) Cod de procedură civilă, instanţa de apel examinează cererea de apel în procedură scrisă sau cu citarea participanţilor la proces, prevederile art.276[3] fiind aplicabile corespunzător.

Potrivit art. 276[3] alin. (1) și (2) Cod de procedură civilă, procedura cu privire la cererile cu valoare redusă este scrisă. Judecătorul poate dispune citarea participanţilor la proces dacă apreciază acest fapt ca fiind necesar sau dacă admite solicitarea uneia dintre părţi de a examina cererea în şedinţă publică.

În conformitate cu art. 373 Cod de procedură civilă, instanţa de apel verifică, în limitele cererii de apel, ale referinţelor şi obiecţiilor înaintate, legalitatea şi temeinicia hotărârii atacate în ceea ce priveşte constatarea circumstanţelor de fapt şi aplicarea legii în primă instanţă. În limitele apelului, instanţa de apel verifică circumstanţele şi raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanţe, precum şi cele care nu au fost stabilite, dar care au importanţă pentru soluţionarea cauzei, apreciază probele din dosar şi cele prezentate suplimentar în instanţă de apel de către participanţii la proces. În cazul în care motivarea apelului nu cuprinde argumente sau dovezi noi, instanţa de apel se pronunţă în fond, numai în temeiul celor invocate în primă instanţă. Instanţa de apel este obligată să se pronunţe asupra tuturor motivelor invocate în apel. Apelantului nu i se poate crea în propria cale de atac o situaţie mai dificilă decât aceea din hotărârea atacată cu apel, cu excepţia cazurilor când consimte şi când hotărârea este atacată şi de alţi participanţi la proces.

Potrivit art. 385 alin. (1) lit. a) Cod de procedură civilă, instanța de apel, după ce judecă apelul, este în drept să respingă apelul și să mențină hotărârea primei instanțe.

Colegiul civil reţine că instanţa de apel, potrivit regulilor unui proces echitabil, reţinându-se rolul determinant al concluziilor sale, are obligaţia să examineze efectiv problemele esenţiale care îi sunt supuse aprecierii şi să nu se limiteze la însuşirea motivelor instanţei inferioare. (Hirro Balani c. Spaniei, nr. 18064/91 din 09.12.1994 §27; Georgiadis c. Greciei nr.21522/93 din 29.05.1997 §43).

Potrivit recomandărilor avizului nr.11 din 2008 al Consiliului Consultativ al Judecătorilor Europeni (CCJE) în atenţia Comitetului de Miniştri al Consiliului Europei privind calitatea hotărârilor judecătoreşti, o motivaţie şi o analiză clară sunt cerinţele fundamentale ale hotărârilor judecătoreşti şi un aspect important al dreptului la un proces echitabil.

Conform prevederilor art. 118 alin. (1) Cod de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale, dacă legea nu dispune altfel.

Totodată, prevederile art. 122 alin. (1) Cod de procedură civilă stabilesc că, circumstanţele care, conform legii, trebuie confirmate prin anumite mijloace probante nu pot fi dovedite cu nici un fel de alte mijloace.

În conformitate cu art. 130 alin. (1) Cod de procedură civilă, instanța judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare și nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul și interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.

Colegiul reține că dezacordul apelantei cu hotărârea primei instanțe vizează exclusiv soluția de respingere a pretenției privind încasarea sumei de 549,17 lei, reprezentând plăți cu titlu de subvenție fără TVA. Având în vedere limitele efectului devolutiv al apelului, instanța de apel va verifica legalitatea și temeinicia hotărârii atacate numai sub aspectul criticilor formulate în cererea de apel și în partea contestată de apelantă.

Din actele cauzei s-a stabilit, că la 14 septembrie 2022 între S.A. „Moldtelecom” (furnizor) și Dehterenco Ion (abonat) a fost încheiat contractul de prestare a serviciilor publice de comunicații electronice mobile „Unite” nr.98889848, cu anexe (f.d.19-22).

Potrivit Anexei nr. 1 la contractual nr. 98889848, abonatul a obținut la un preț promoțional un terminal, cu condiția achitării abonamentului lunar pe o perioadă minimă obligatorie contractuală.

În temeiul pct.7.5 din condițiile de bază ale contractului, abonatul este obligat să achite integral toate plățile și costurile cerute de furnizor în baza contractului, pentru serviciile prestate (f.d.20).

Conform Anexei nr.1 la contractul de prestare a serviciilor publice de comunicații electronice din 14.09.2022, între părți au fost stabilite condițiile de conectare și planul tarifar pentru serviciul furnizat: Telefonie mobilă, abonament 280 lei/lunar, perioada minimă contractuală 24 luni, perioada de valabilitate a contractului-nelimitat (f.d.21).

De asemenea, a fost specificat că, în cazul în care contractul va fi rezoluționat până la expirarea perioadei minime contractuale, abonatul va achita suplimentar 4 064, 17 MDL pentru subvenția primită pentru terminal.

În conformitate cu pct. 9.5, pentru rezilierea anticipată a contractului, abonatul s-a obligat să achite furnizorului diferența dintre prețul integral și prețul promotional/suma achitată pentru terminalul achiziționat în mărime de 0, 00 MDL.

Potrivit informației din înscrisul Dosar nr.6483, plata subvenției pentru terminal constituie suma de 549,17 lei (f.d.8).

În raport cu pretenția înaintată, Colegiul civil reține că în temeiul art.1375 alin. (1),(2) Cod civil, prin contractul de prestări servicii, o parte (prestator) se obligă să presteze celeilalte părți (beneficiar) anumite servicii, iar aceasta se obligă să plătească retribuția convenită. Obiectul contractului de prestări servicii îl constituie serviciile de orice natură.

Potrivit art. 1069 alin. (1) și (4) Cod civil, clauza propusă de una dintre părţi nu este negociată individual dacă cealaltă parte nu a putut să-i influenţeze conţinutul, în special deoarece aceasta s-a elaborat anticipat, indiferent că face parte din clauze standard sau nu. În contractul dintre un profesionist şi un consumator se prezumă că: a) clauzele au fost propuse de către profesionist; b) clauzele nu au fost negociate individual; c) clauzele elaborate de către un intermediar sau un alt terţ au fost propuse de către profesionist. Totodată, alin.(3) a normei date stabilește că, dacă o clauză a fost propusă ca parte a unor clauze standart, se prezumă că ea nu a fost negociată.

Conform art. 1071 Cod civil, persoana care prezintă clauze care nu au fost negociate individual este obligată să se asigure că ele sînt elaborate şi comunicate într-un limbaj clar şi inteligibil, precum şi să fie lizibile. Această cerinţă este aplicabilă textului în întregime, inclusiv notelor de subsol, trimiterilor la alte texte sau specificaţiilor de orice natură. Într-un contract dintre un profesionist şi un consumator, clauza propusă de către profesionist cu încălcarea obligaţiei de transparenţă impuse prin dispoziţiile alin.(1) poate fi considerată abuzivă doar pe acest unic temei.

Art. 1072 alin. (1) - (2) Cod civil stabilește, că într-un contract dintre un profesionist şi un consumator, clauza care nu a fost negociată individual se consideră abuzivă dacă este propusă de către profesionist şi dezavantajează considerabil, contrar bunei-credinţe, consumatorul. Articolele 1077-1079 cuprind lista clauzelor considerate abuzive în contractul dintre un profesionist şi un consumator fără necesitatea evaluării lor conform alin.(1) din prezentul articol şi art.1075.

În acord cu art. 1075 alin. (1) Cod civil, la evaluarea caracterului abuziv al unei clauze contractuale în sensul art.1072 alin.(1), art.1073 şi 1074 se va ţine cont de: a) respectarea obligaţiei de transparenţă prevăzută la art.1071; b) natura obiectului contractului; c) circumstanţele determinante în cadrul încheierii contractului; d) celelalte clauze contractuale; şi e) clauzele cuprinse în orice alt contract de care depinde contractual. Alin. (2) a normei

date stabilește că, evaluarea caracterului abuziv al clauzelor nu poate să se refere la obiectul contractului şi nici la caracterul adecvat al preţului sau al remuneraţiei, pe de o parte, faţă de bunurile, lucrările sau serviciile furnizate în schimbul acestora, pe de altă parte, în cazul în care s-a respectat obligaţia de transparenţă, prevăzută la art.1071. Obiectul contractului şi raportul dintre preţ şi calitate pot fi luate în considerare la evaluarea caracterului abuziv al celorlalte clauze contractuale.

În același timp, potrivit art.1107 alin.(1) și (2) Cod civil, neclarităţile din condiţiile contractuale standard se interpretează în defavoarea părţii care le-a formulat. În caz de dubiu, contractul se interpretează în favoarea celui care a contractat obligaţia şi în defavoarea celui care a stipulat-o. În toate cazurile, contractul se interpretează în favoarea aderentului sau a consumatorului.

Raportând circumstanțele cauzei la normele legale incidente, Colegiul civil reține că regimul juridic al contractelor încheiate între profesioniști și consumatori este guvernat de reguli speciale de protecție a consumatorului, menite să compenseze dezechilibrul existent între părți sub aspectul puterii de negociere și al nivelului de informare.

În sistemul Codului civil, propunerea unei clauze ca parte a unor condiții contractuale standard instituie prezumția că aceasta nu a fost negociată individual. Totodată, dispozițiile art. 1077–1079 Cod civil enumeră anumite categorii de clauze susceptibile de a fi calificate drept abuzive în contractele încheiate între un profesionist și un consumator, în considerarea necesității asigurării unei protecții efective a acestuia din urmă.

În speță, Colegiul constată că Contractul de prestare a serviciilor publice de comunicații electronice încheiat între părți la 14 septembrie 2022 nu conține o clauză expresă, clară și inteligibilă referitoare la pretinsa obligație de restituire a unei subvenții pentru terminal în cuantum de 4 064,17 lei. Din actele contractuale anexate la dosar nu rezultă că o asemenea obligație a fost stipulată distinct, explicată consumatorului sau negociată individual de către părți.

Prin urmare, concluzia instanței de fond potrivit căreia condițiile contractuale nu prevăd în mod clar și neechivoc obligația invocată de apelantă este una întemeiată și rezultă din analiza înscrisurilor existente la dosar.

Or, în raporturile juridice de consum, clauzele susceptibile să genereze obligații financiare suplimentare în sarcina consumatorului trebuie redactate într-o manieră clară, inteligibilă și previzibilă, astfel încât acesta să poată aprecia, încă de la momentul încheierii contractului, consecințele economice ale obligațiilor asumate. Cerința transparenței contractuale nu este satisfăcută prin simpla menționare a unei oferte promoționale sau a unui avantaj comercial acordat consumatorului, ci presupune indicarea explicită a condițiilor în care beneficiul respectiv poate fi pierdut, a obligațiilor de restituire ce pot interveni și a modalității de calcul a sumelor pretinse.

Din această perspectivă, Colegiul nu poate accepta argumentul apelantei potrivit căruia simpla semnare a contractului de către intimat ar echivala cu acceptarea tuturor consecințelor patrimoniale invocate ulterior de profesionist. În cazul contractelor standardizate, semnarea formularului contractual nu constituie, prin ea însăși, dovada negocierii individuale a clauzelor și nici a faptului că toate efectele economice ale acestora au fost explicate și înțelese de consumator.

Relevant în acest sens este și art. 1107 alin. (1) și (2) Cod civil, care consacră regula interpretării contra proferentem, potrivit căreia orice neclaritate existentă în condițiile

contractuale standard se interpretează în defavoarea autorului clauzei și în favoarea părții care nu a participat la redactarea acesteia. În consecință, orice dubiu privind existența, întinderea, natura juridică sau exigibilitatea obligației pretinse urmează a fi interpretat în favoarea consumatorului și în defavoarea profesionistului care a redactat contractul.

Totodată, potrivit art. 1072 alin. (1) Cod civil, într-un contract dintre un profesionist și un consumator, clauza care nu a fost negociată individual poate fi calificată drept abuzivă dacă, contrar exigențelor bunei-credințe, creează un dezechilibru semnificativ între drepturile și obligațiile părților în detrimentul consumatorului.

În cazul dedus judecății, apelanta nu a prezentat probe din care să rezulte că intimatul a negociat individual clauza privind pretinsa restituire a subvenției pentru terminal și nici că i-au fost explicate în mod efectiv consecințele patrimoniale care ar decurge din încetarea anticipată a contractului.

În aceste condiții, Colegiul civil concluzionează că rezoluțiunea anticipată a contractului nu poate produce automat efectul nașterii unei obligații de plată care nu este definită în mod clar și inteligibil în contract. Neexecutarea obligațiilor contractuale de către consumator poate atrage numai acele consecințe care au fost prevăzute în mod expres, transparent și previzibil la momentul încheierii contractului și care sunt compatibile cu cerințele bunei-credințe și ale protecției consumatorului.

Examinând contractul de prestare a serviciilor publice de comunicații electronice din 14 septembrie 2022 și anexele acestuia, Colegiul constată, asemenea instanței de fond, că acestea nu conțin o clauză expresă care să reglementeze obligația consumatorului de a restitui o subvenție pentru terminal într-un anumit cuantum și nici mecanismul de calcul al unei asemenea obligații.

Mai mult, apelanta nu a demonstrat dacă suma solicitată reprezintă o diferență de preț aferentă terminalului, o compensare a unui avantaj comercial acordat consumatorului, o penalitate contractuală, un prejudiciu sau o altă obligație patrimonială distinctă. În lipsa unei calificări juridice clare și a unei reglementări contractuale exprese, pretenția formulată nu poate fi considerată suficient fundamentată.

În raporturile dintre un profesionist și un consumator, obligațiile pecuniare suplimentare trebuie să fie formulate într-o manieră transparentă și previzibilă, astfel încât consumatorul să poată aprecia în mod rezonabil întinderea obligațiilor asumate. Or, din materialele cauzei nu rezultă că intimatul a fost informat în mod clar și complet despre existența obligației invocate și despre consecințele patrimoniale care ar decurge din încetarea anticipată a contractului.

În acest context, sunt pe deplin aplicabile dispozițiile art. 1107 alin. (1) și (2) Cod civil, potrivit cărora orice neclaritate existentă în condițiile contractuale standard se interpretează în defavoarea autorului clauzei și în favoarea consumatorului. Respectiv, orice dubiu privind existența, întinderea sau exigibilitatea obligației pretinse urmează a fi interpretat în favoarea intimatului.

Prin urmare, Colegiul civil concluzionează că apelanta nu a demonstrat existența unui temei contractual clar, transparent și opozabil consumatorului pentru încasarea sumei de 549,17 lei cu titlu de subvenție pentru terminal, motiv pentru care soluția instanței de fond de respingere a acestei pretenții este legală și întemeiată.

În consecință, argumentele invocate de apelantă nu sunt de natură să răstoarne concluziile instanței de fond, reprezentând, în esență, o interpretare proprie a efectelor contractului și a

raporturilor juridice deduse judecății. Or, interpretarea unilaterală a profesionistului nu poate suplini lipsa unor clauze contractuale clare, inteligibile și previzibile și nici nu poate constitui, prin ea însăși, temei suficient pentru reformarea unei hotărâri judecătorești legale și întemeiate.

În ceea ce privește solicitarea apelantei referitoare la compensarea cheltuielilor de judecată suportate în legătură cu examinarea apelului, Colegiul reține că aceasta are caracter accesoriu față de pretențiile principale formulate în apel. Prin urmare, odată cu respingerea apelului ca neîntemeiat, nu există temei legal pentru admiterea cererii privind compensarea cheltuielilor de judecată pretinse de apelantă.

Reieșind din ansamblul circumstanțelor stabilite și al normelor legale aplicabile, Colegiul civil concluzionează că instanța de fond a constatat în mod complet și corect situația de fapt relevantă pentru soluționarea cauzei, a apreciat probele administrate cu respectarea dispozițiilor legale și a aplicat în mod corespunzător normele de drept material incidente raportului juridic litigios, din care considerente apelul declarat de avocatul Eugeniu Bujoreanu, în interesele SA „Moldtelecom", urmează a fi respins, cu menținerea hotărârii instanței de fond ca fiind legală și întemeiată.

În conformitate cu art. 385 alin.(1) lit. a), art. art. 389-390, CPC, Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Centru,-

d e c i d e :

Se respinge cererea de apel declarată de avocatul Eugeniu Bujoreanu, în interesele S.A. „Moldtelecom".

Se menține hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 16 octombrie 2024, emisă în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată, în procedura cererilor cu valoare redusă depusă de S.A. „Moldtelecom" către Ion Dehterenco cu privire la încasarea datoriei și compensarea cheltuielilor de judecată.

Decizia nu se supune niciunei căi de atac

Președintele completului,
judecătorul Valeriu Arhip

Judecătorii Hristina Craveț

Serghei Dimitriu